

Ey Kadın

– ferman · 18 Mayıs 2022

Uykuda gözlerime biber gazı katılmış
Rüyalarımın tomalarla girilmiş...
İsyanım
Meydanlarda hüznü yiyerek itilmiş bir insanım.
Çürük domates çekirdekleri ekiyorlar yemeğime
Baskınlar horra tepiyor üzerimde
Çat kapı yorulmak üzereyim
Tut beni
Ey kadın!
Çat kapı kırılmak üzereyim.
Korkuyorum, her an korkulu düşler görüyorum
Ardıçlı yollardan şafak yükselmiyor
Korkuyorum, korkular içinde yürüyorum
Korku... Korkular içinde yaşamak zor
Çat kapı yorulmak üzereyim
Tut beni
Ey kadın!
Tut, kırılmak üzereyim.

Zaman, senaryosunu benden habersiz kurmuş
ve benden habersiz, bana çevrilmiş soğuk ruhlu tetik
Ayaklarımda mor renkli boğuk bir telaş oturmuş
Gözlerim boşlukta dalgın... Boynumda dolambaçlı ilmik
Çat kapı öleceğim
Ağla bana
Ey kadın!
Ağla, ben ötelerde güleceğim.

Bir mezar üzerinden davetler alıyorum gündüz gece
Elimde olmadan karışmak istiyorum toprağa
ve hayat manasız kalıyor işte ölümü sevince
Şiir tanesi mektup yaz, üstümdeki yaprağa
Çat kapı yoruldum
Kırma beni
Ey kadın!

Yeterince kırıldım.

Yak beni

Ey kadın!

Taşkömürü ocaklarında

Yak beni bir kibrit çöpüne varana

Ey Kadın!

Toprağa ver beni

Yalnızlık sokaklarında bir kabristana.